

høver derfor det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen ikke at nære nogen Frygt, de to Ting kommer til at forsvinde samtidig.

Den højtærede Statsminister sagde, idet han skildrede Velsignelserne ved dette Samarbejde, at Værdien af det i Virkeligheden beroede paa Forskelligheden mellem de samarbejdende og paa, at man blev rigtig klar over Forskellen og ret gjorde sig forstaaeligt, hvilke dybe Divergenser der var mellem de to samarbejdende Partier. Ogsaa dette har den ærede Ordfører for de Konservative ganske tiltraadt. To Partiers mod hinanden divergerende Anskuelse — der tænkes sikkert paa det økonomiske Omraade — er Betingelsen for, at Samarbejdet kan blive frugtbart! Ja, hvad er det, et Samarbejde af den Art, her er skildret, bliver til? Det bliver i den økonomiske Politik til det, det er blevet til i disse Aar, at de to Partier har holdt hinanden i Skak. Kun nu og da er der kommet et Stød i en Retning og saa et Tilbagestød kort efter, men som Regel har de holdt hinanden i Skak. Intet alvorligt er derfor foretaget eller sket. I den almindelige indre Politik bliver et saadant Samarbejde ganske saaledes, som den højtærede Indenrigsminister har forklaret det, farvet af den Part, der siger nej. Det var det, som den højtærede Indenrigsminister skildrede, da han sagde, hvilken Vægt og Betydning man maatte tillægge Samarbejdet: den Part, der siger nej, kommer til at farve det. Derfor har det konservative Parti, som ikke i den økonomiske Politik har kunnet øve nogen synderlig Indflydelse paa Regeringens Politik, for Regeringen har der kun kunnet sige nej, kunnet farve den almindelige Politik ved at sige nej.

Man har fra en Side i Venstre sagt, at jeg skulde nære — jeg tror endogsaa, man sagde — Had til et jævnt Venstre-styre. Nej, det ved de ærede Medlemmer meget godt, at jeg ikke nærer Had til nogen af dem og heller ikke, naar de er samlet i Flok. Derimod kritiserer jeg det Styre, de fører, og hvorfor? Fordi deres Styre hverken er jævnt eller Venstre eller overhovedet et Styre. Af de tre Grunde kritiserer jeg det. For at der kan komme et Styre igen i Landet, maa der skabes fri Bane derfor, og det kan kun ske paa een Maade, een eneste, nemlig den, at de to Partier, som nu samarbejder, kommer til tilsammen at miste Flertallet. Saa vil det nemlig vise sig, at saa svinder den gensidige Interesse imellem dem. Det er det eneste, som er Betingelsen for, at der kan komme et nyt Styre her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen holdt en Tale, som med Hensyn til Fremtiden var den eneste Tale fra Regeringspartierne, hvis Tendens jeg maatte billige, fordi den henviste til Tidernes Usikkerhed og lagde paa Sinde ikke mindst, forekommer det mig, hans eget Parti, men vel os alle, at de Vanskeligheder, som vi kan komme ud for, kan blive fuldt saa store som de, først en radikal Regering og derefter den nuværende Regering har staaet i siden 1913—14. Og han sagde, at vi maatte tænke paa, at det kunde blive nødvendigt at have en Regering, som man kunde samles om. Jeg paaskønnede, at han ikke brugte Vendingen: en Regering at samles i, med andre Ord, at han ikke fremmanede Billedet af Samlingsregeringen, hvor alle Partier forsøger at finde ud af det sammen, men talte om Nødvendigheden af en Regering, som nød en saadan Tillid, at man kunde samles om den. Se, en saadan Regering sidder der ikke for Øjeblikket; og netop fordi det ærede Medlem Hr. Moltesen har Ret i hele sin Betragtning, derfor er Spørgsmaalet om den kommende Tids Styre heller ikke et Regnestykke, hvor man i Dag kan simpelt hen addere Partierne og saa have Resultatet.

Den højtærede Statsminister mente, at han kunde foretage en saadan Addition, og han kendte Resultatet. Han sagde, at det, der vilde komme efter, hvis Folket ikke samlede sig om ham, var: højere Skatter og nye Laan. Hvorfor standsede dog den højtærede Statsminister, da han havde sagt dette? Hvorfor fortsatte han ikke? Hvorfor sagde han ikke, at det, der kunde ventes, foruden højere Skatter og nye Laan, var: faldende Kronekurs, aftagende Formue og Indtægt, paa ny opdukkende forhøjede Priser, trykket Erhvervslivsstemning, forøget Forgældelse overfor Udlandet? Hvorfor fik vi ikke det hele paa een Gang, hvorfor standsede han i samme Øjeblik, han havde sagt: nye Laan? Var det, fordi den højtærede Statsminister ved den Stemning, der uvilkaarlig slog op imod ham fra Forsamlingen, i samme Øjeblik kom til at tænke paa, at han lige havde givet $\frac{1}{2}$ Times Redegørelse for de største og mest byrdefulde Laan, den danske Stat nogen Sinde har paataget sig? Nej, den højtærede Statsministers Advarsler imod, hvad der kan tænkes at komme, virker tragikomisk. Desuden ved den højtærede Statsminister med en Kenders Grundighed, at den kommende Regering vil finde en tømt Statskasse, at den vil finde store Vanskeligheder ved at